

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.18/J/2015

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 15J

Ședința publică din 9 septembrie 2015

Președinte judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Judecător dr.

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei S. G., judecător în cadrul Judecătoriei F..., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentanți - inspector judiciar, judecător M. D. O., lipsind pârâta S. G.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că procedura de citare legal îndeplinită.

Secția acordă cuvântul asupra chestiunilor prealabile:

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

Reclamanta, prin reprezentant, învederează că nu are cereri prelabile de formulat.

Secția acordă cuvântul pe formulare de probatorii:

Inspekția judiciară, prin reprezentant, solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, aflate la dosar.

Secția, deliberând asupra probei cu înscrisuri solicitate de Inspekția Judiciară, fiind pertinentă și utilă cauzei, o încuviințează astfel cum a fost formulată.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau excepții de invocat, constatând cauza în stare de judecată, Secția acordă cuvântul pe fondul cauzei:

Inspekția judiciară, prin reprezentant, arată că verificările prelabile și cercetarea disciplinară au vizat dosarul nr. .../.../2013 al Judecătoriei F... ce a avut ca obiect plângere împotriva soluțiilor procurorului de netrimiteră în judecată și a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei F... la data de 04 octombrie 2013, dosar soluționat de completul de judecată C5 al Judecătoriei F..., din compunerea căruia făcea parte doamna judecător S. G.

Pârâta s-a pronunțat la data de 12 februarie 2014 admitând plângerea petentei C. E., desființând ordonanțele nr. .../.../2012 și .../.../2013 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria F... și reținând cauza spre judecare privind pe inculpații P. I. și P. M., sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 271 alin. (2) din vechiul Cod penal.

Prin încheierea din 02 aprilie 2014, Tribunalul S... a admis contestația formulată de contestatorii P. I. și P. M. și a desființat încheierea din 12

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

februarie 2014 a Judecătoriei F..., trimițând cauza pentru rejudecare pentru a se pune în discuție legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

Prin încheierea din 04 iunie 2014, doamna judecător S. G. nu s-a conformat dispozițiilor încheierii judecătorului de cameră preliminară de la Tribunalul S... și nu s-a pronunțat asupra legalității probelor și actelor de urmărire penală.

Inspekția Judiciară arată că, împotriva încheierii din 04 iunie 2014, intimații au formulat o nouă contestație, iar prin încheierea nr. ... din 29 septembrie 2014, judecătorul de cameră preliminară de la Tribunalul S..., a admis contestația desființând-o și trimițând cauza spre rejudecare la Judecătoria F..., pentru pronunțarea asupra legalității probelor și actelor de urmărire penală.

Prin încheierea din 20 noiembrie 2014, pronunțată în dosarul nr. .../.../2013*, pârâta a admis excepția tardivității și a respins plângerea petentei C. E., ca tardivă, încheierea fiind definitivă.

Se arată că, pe parcursul cercetării disciplinare, doamna judecător a arătat că nu are nicio explicație pentru nerespectarea hotărârilor judecătorului de cameră preliminară de la instanța superioară.

Astfel, pentru considerentele arătate, solicită admiterea acțiunii disciplinare formulată împotriva doamnei judecător S. G. pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit.t din Legea nr.303/2004 .

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 18/J/2015, Inspecția Judiciară a solicitat Secției ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei S. G., judecător în cadrul Judecătoriei F..., pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, prevăzută de art. 99 lit. t) raportat la art. 99¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că prin soluția pronunțată la data de 12 februarie 2014, pârâta nu a făcut aplicarea dispozițiilor tranzitorii prevăzute de art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, respectiv nu s-a pronunțat cu privire la legalitatea probelor și a actelor de urmărire penală.

Se mai arată că deși judecătorul de cameră preliminară de la Tribunalul S... a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare, pentru a se pronunța asupra acestor aspecte, doamna judecător nu a aplicat dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală nici prin încheierea pronunțată la data de 04 iunie 2014.

Cu toate că dosarul a fost trimis pentru o nouă rejudecare, nici de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED] [REDACTED]
această dată doamna judecător nu a făcut aplicarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, nesocotind astfel, pentru a doua oară, dispozițiile hotărârii de trimitere.

După ce în primele două cicluri procesuale soluția pronunțată a fost aceea de admitere a plângerii în temeiul art. 278¹ alin. (8) lit. c) din vechiul cod de procedură penală, soluție care trebuia să determine aplicarea dispozițiilor menționate anterior, la data de 20 noiembrie 2014, doamna judecător a respins plângerea ca tardivă, în condițiile în care termenul de introducere a plângerii trebuia verificat încă din primul ciclu procesual, iar excepția era invocată de intimați încă din al doilea ciclu procesual.

Pe parcursul cercetării disciplinare, doamna judecător a arătat că nu are nicio explicație pentru nerespectarea hotărârilor judecătorului de cameră preliminară de la instanța superioară, că a citit aceste hotărâri și cele prin care i s-au respins declarațiile de abținere, că ar fi trebuit să se pronunțe doar pe legalitatea probelor și actelor de urmărire penală și că ar fi trebuit să verifice termenul de introducere a plângerii înainte de prima pronunțare.

A mai arătat, referitor la prima soluție, că a fost dată la câteva zile după intrarea în vigoare a noului cod de procedură penală, când nu exista practică judiciară și că nu a avut cu cine să se consulte.

În drept, Inspekția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 47 alin. 1 lit.a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspekția Judiciară a solicitat proba cu acte și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

orice alte probe a căror necesitate ar rezulta din dezbateri.

Pârâta judecător nu a depus la dosar întâmpinare și nu s-a prezentat în fața Secției pentru a fi audiată și a administra probe în apărare.

Secția a încuviințat și administrat proba cu înscrisuri.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru judecători reține următoarele:

La data de 21 ianuarie 2015 a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sesizarea petentei C. E., sesizare trimisă pentru soluționare Inspecției Judiciare, unde a fost înregistrată sub nr. .../IJ/.../DIJ/2015 din 27 ianuarie 2015.

O sesizare cu conținut similar formulată de aceeași petentă a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. .../.../13 martie 2015, remisă Inspecției Judiciare și conexată la aceeași lucrare.

În cuprinsul celor două sesizări, s-a arătat, în esență, că în dosarul nr. .../.../2013 al Judecătoriei F..., judecătorul cauzei a pronunțat trei soluții, două asemănătoare, iar a treia diametral opusă.

În urma verificărilor prealabile efectuate, prin rezoluția din data de 28 aprilie 2015, s-a dispus, în temeiul dispozițiilor art. 45 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător S. G. din cadrul Judecătoriei F..., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

Cercetarea disciplinară s-a desfășurat la sediul Judecătoriei F..., în perioada 17-18 iunie 2015.

S-a procedat la ascultarea doamnei judecător S. G., poziția acesteia fiind consemnată în procesul verbal atașat la dosar. A fost administrată proba cu înscrisuri.

Referitor la situația de fapt, Secția reține următoarele:

Dosarul nr. .../.../2013 al Judecătoriei F... a avut ca obiect plângere împotriva soluțiilor procurorului de netrimiteră în judecată și a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei F... la data de 04 octombrie 2013.

Aceeași plângere a fost înregistrată și sub nr. .../.../2013 din 16 octombrie 2013 și .../.../2013 din 13 noiembrie 2013. Prin urmare, plângerile ulterioare au fost conexe la cea inițială, **dosarele reunite fiind soluționate de completul de judecată C5 al Judecătoriei F..., din compunerea căruia făcea parte doamna judecător S. G.**

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din ziua de 31 ianuarie 2014, pronunțarea fiind amânată succesiv la 07 și 12 februarie 2014.

Prin încheierea din 12 februarie 2014, s-a admis plângerea petentei C. E., s-au desființat ordonanțele nr. .../.../2012 și .../.../2013 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria F... și s-a reținut spre judecare cauza privind pe inculpații P. I. și P. M., sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 271 alin. (2) din vechiul Cod penal.

Având în vedere decizia nr. .../2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pronunțată ca urmare a soluționării unui recurs în interesul legii, s-a dispus trimiterea cauzei pentru repartizare aleatorie.

În motivarea acestei încheieri, dată fiind intrarea în vigoare a Noului Cod de procedură penală între momentul dezbaterilor și cel al pronunțării, instanța a reținut că nu face aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 255/2013, în condițiile în care cercetarea judecătorească a fost finalizată înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală.

Potrivit dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 255/2013, „cauzele aflate în curs de judecată în primă instanță la data intrării în vigoare a legii noi în care nu s-a început cercetarea judecătorească se soluționează de către instanța competentă conform legii noi, potrivit regulilor prevăzute de aceeași lege”.

Ca urmare a acestei hotărâri, la data de 25 februarie 2014, s-a dispus repartizarea aleatorie a cauzei completului C4, care a acordat două termene de judecată, respectiv la 20 martie 2014 și 29 aprilie 2014. Motivul amânării judecării a fost contestația formulată de intimați împotriva încheierii din 12 februarie 2014.

Prin încheierea nr. ... din 02 aprilie 2014, pronunțată de Tribunalul S... în dosarul nr. .../.../2013/a1, s-a admis contestația formulată de contestatorii P. I. și P. M. și, în temeiul art. 341 alin. (10) lit. b) din noul Cod de procedură penală rap. la art. 15 alin. (2) din Legea nr. 255/2013, s-a desființat încheierea din 12 februarie 2014 a Judecătoriei F... și s-a trimis cauza pentru rejudecare pentru a se pune în discuție legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Pentru a hotărî astfel, judecătorul de cameră preliminară de la Tribunalul S... a reținut că, având în vedere succesiunea în timp a legilor procesual penale, erau aplicabile dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 255/2013, potrivit cu care trebuia făcută aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 din noul Cod de procedură penală, în sensul verificării legalității probelor și a efectuării urmăririi penale.

A mai reținut judecătorul de cameră preliminară că, în cadrul contestației cu care a fost investit, nu poate analiza apărările de fond invocate, obiectul căii de atac fiind doar modul de soluționare a cererilor și excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și efectuării urmăririi penale.

La data de 16 aprilie 2014, completul de judecată C5 formulează o cerere de abținere de la soluționarea cauzei în rejudecare, care a fost respinsă prin încheierea din 22 aprilie 2014, având în vedere că sunt incidente dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 .

În aceste condiții, prin încheierea din 22 aprilie 2014, completul de judecată C4, căruia i-a fost repartizat dosarul privind judecarea fondului, a trimis cauza pentru soluționare la completul C5 .

Prin încheierea din 04 iunie 2014 , judecătorul de cameră preliminară C5 (G. S.) admite plângerea petentei C. E., desființează ordonanțele nr. .../.../2012 și .../.../2013 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria F... și reține spre judecare cauza privind pe inculpații P. I. și P. M., sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 271 alin. (2) din vechiul Cod penal.

Având în vedere decizia nr. .../2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

pronunțată ca urmare a soluționării unui recurs în interesul legii, s-a dispus trimiterea cauzei pentru repartizare aleatorie.

În motivarea încheierii, judecătorul de cameră preliminară a arătat că nu trebuie făcută aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 255/2013, ci a dispozițiilor legale în vigoare la data săvârșirii faptei și a punerii concluziilor pe fond.

Față de situația expusă anterior, se constată că doamna judecător S. G. nu s-a conformat dispozițiilor încheierii judecătorului de cameră preliminară de la Tribunalul S... și nu s-a pronunțat asupra legalității probelor și actelor de urmărire penală. Mai mult, încheierea din 04 iunie 2014 este, sub aspectul expunerii și a dispozitivului, copia încheierii din 12 februarie 2014.

De precizat este faptul că, printr-un memoriu din 03 iunie 2014, intimații au invocat, înainte de pronunțare, excepția tardivității plângerii.

Împotriva încheierii din 04 iunie 2014, intimații au formulat o nouă contestație.

Prin încheierea nr. ... din 29 septembrie 2014, pronunțată în dosarul nr. .../.../2013/a2 al Tribunalului S... , judecătorul de cameră preliminară, în temeiul art. 341 alin. (10) lit. b) din noul Cod de procedură penală, a admis contestația formulată de contestatorii P. M. și P. I. împotriva încheierii din 04 iunie 2014, a desființat această încheiere și a trimis cauza spre rejudecare la Judecătoria F..., pentru a se pronunța asupra legalității probelor și actelor de urmărire penală.

În rejudecare, dosarul a fost înregistrat sub nr. .../.../2013*. La data de 24 octombrie 2014, doamna judecător G. S. a formulat o declarație orală de abținere,

invocând cazul de incompatibilitate prevăzut de art. 64 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Prin încheierea din 27 octombrie 2014, s-a respins declarația de abținere a doamnei judecător, constatându-se că nu sunt îndeplinite cerințele art. 64 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Prin încheierea din 20 noiembrie 2014, pronunțată în dosarul nr. .../.../2013* , doamna judecător G. S. a admis excepția tardivității și a respins plângerea petentei C. E., ca tardivă, încheierea fiind definitivă.

La termenul fixat pentru soluționarea plângerii, intimații au depus încă o dată memoriul depus și la data de 03 iunie 2014, prin care au invocat excepția tardivității plângerii .

Potrivit art. 99 lit. t) raportat la art.99¹ alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2012 constituie abatere disciplinară exercitarea funcției cu gravă neglijență prin nesocotirea din culpă în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept material ori de drept procesual.

În considerarea elementelor care definesc conținutul abaterii disciplinare reglementată de art. 99 lit. t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2012, se impune a fi avute în vedere subzistența cumulativă a elementelor specifice acestei abateri disciplinare, constând în existența unei conduite culpabile a magistratului în exercitarea funcției, inclusiv sub aspectul încălcării normelor de procedură cât și din perspectiva îndeplinirii condiției gravei neglijențe.

Referitor la cea dintâi condiție, care se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2012, starea de fapt reținută de Secție și necontestată de pârâta judecător S. G. evidențiază încălcarea de către aceasta a responsabilităților specifice funcției, respectiv o încălcare a normelor de procedură, responsabilități concretizate în cerința imperativă prevăzută de art. 4 alin.1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, dispoziție legală potrivit căreia judecătorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora.

De asemenea, această abatere disciplinară presupune încălcarea standardelor de conduită impuse magistraților de dispozițiile art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, coroborat cu dispozițiile art. 17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și cu cele ale art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

În speță, pârâta, atât prin soluția pronunțată la data de 12 februarie 2014, cât și prin soluția pronunțată la data de 4 iunie 2014 nu a respectat dispozițiile tranzitorii prevăzute de art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală,

respectiv nu s-a pronunțat cu privire la legalitatea probelor și a actelor de urmărire penală, acestea fiind și limitele rejudecării.

Astfel, potrivit art.15 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală „plângerile împotriva soluțiilor procurorului de netrimitere în judecată, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii noi, continuă să se judece de către instanțele competente potrivit legii vechi, conform regulilor prevăzute de aceeași lege.”

În aceste cazuri, se arată în alin. (2) al aceluiași text de lege, „instanța care admite plângerea și reține cauza spre judecare conform art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală din 1968 face în mod corespunzător aplicarea dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 din Codul de procedură penală, cu privire la probele și actele de urmărire penală. Încheierea este supusă contestației, în condițiile legii noi.”

Potrivit dispozițiilor art. 341 alin. (7) pct. 2 din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară verifică legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale, exclude probele nelegal administrate ori, după caz, sancționează potrivit art. 280-282 actele de urmărire penală efectuate cu încălcarea legii, apoi pronunță o soluție pe fond.

Potrivit dispozițiilor art. 341 alin. (9) din legea nouă, la care face trimitere art. 15 alin. (2) din Legea de punere în aplicare, contestația poate privi modul de soluționare a excepțiilor privind legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale.

În concluzie, controlul administrării probelor și al efectuării urmăririi penale se poate realiza doar în cadrul acestei procedurii, în acest mod

garantându-se părților accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil .

Din această perspectivă soluția pronunțată în soluționarea contestației este obligatorie pentru judecătorul fondului, problema de drept dezlegată printr-o hotărâre judecătorească definitivă (cum este situația încheierii pronunțate în condițiile art.347 din Codul de procedură penală) neputând face obiectul dezbaterilor ulterioare, în același dosar sau în alte procese. Prin urmare, judecătorul de cameră preliminară are obligația de a respecta hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat contestația de către instanța ierarhic superioară, față de competențele reglementate în această materie.

În aceste condiții și indiferent de aspectul tranșat printr-o astfel de hotărâre definitivă, cuprinsul său se bucură de prezumția absolută și irefragabilă de legalitate și temeinicie, astfel că nu poate fi contrazis printr-o altă hotărâre judecătorească.

În speță, deși judecătorul de cameră preliminară de la Tribunalul S... a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare, pentru a se pronunța asupra legalității probelor și actelor de urmărire penală, doamna judecător S. G. nu a aplicat dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală nici prin încheierea pronunțată la data de 04 iunie 2014.

Deși dosarul a fost trimis pentru o nouă rejudecare, nici de această dată doamna judecător nu a făcut aplicarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, nesocotind astfel, pentru a doua oară, dispozițiile instanței superioare.

Mai mult, după ce în primele două cicluri procesuale soluția pronunțată a fost aceea de admitere a plângerii în temeiul art. 278¹ alin. (8) lit. c) din vechiul Cod de procedură penală, soluție care trebuia să determine aplicarea dispozițiilor menționate anterior, la data de 20 noiembrie 2014, doamna judecător a respins plângerea ca tardivă, în condițiile în care termenul de introducere a plângerii trebuia verificat încă din primul ciclu procesual, iar excepția era invocată de intimați încă din al doilea ciclu procesual.

În acest context, Secția reține că prin modul în care a înțeles să instrumenteze cauza ce a făcut obiectul dosarului nr. / /2013 aflat pe rolul Judecătoriei F..., pârâta judecător G. S. a încălcat normele legale ce reglementează procedura camerei preliminare.

Cu privire la acest aspect, fiind audiată în cursul cercetării disciplinare, pârâta judecător a arătat că nu are nicio explicație pentru nerespectarea hotărârilor judecătorului de cameră preliminară de la instanța superioară, că a citit aceste hotărâri și cele prin care i s-au respins declarațiile de abținere, că ar fi trebuit să se pronunțe doar pe legalitatea probelor și actelor de urmărire penală și că ar fi trebuit să verifice termenul de introducere a plângerii înainte de prima pronunțare.

A mai arătat doamna judecător, referitor la prima soluție, că a fost dată la câteva zile după intrarea în vigoare a noului cod de procedură penală, când nu exista practică judiciară și că nu a avut cu cine să se consulte.

În speță, pârâta judecător G. S. deși avea cunoștință de existența încheierilor prin care a fost soluționate cele două contestații, așa cum precizează

în declarația dată în faza cercetării disciplinare, totuși a înțeles să le ignore, pronunțând aceeași soluție.

În acest context, Secția reține că pârâta a nesocotit dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală prin faptul că, soluționând dosarul nr. .../.../2013 a ignorat hotărârile pronunțate de judecătorul de cameră preliminară de la instanța superioară.

Sub aspectul laturii subiective, Secția reține, raportat la aspectele detaliate anterior, că pentru a se constata existența abaterii disciplinare prevazuta de art.99 lit.t) raportat la art.99¹ alin.2 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată , este necesar a avea în vedere definirea noțiunii de gravă neglijență sau rea-credință.

Textul art. 99¹ din Legea nr. 303/2004, modificată, în care legiuitorul definește reaua-credință și grava neglijență, circumscrie sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care au consecințe asupra valabilității actelor întocmite de magistrat, a duratei procedurilor sau care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de judecător și procuror și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

Din această perspectivă și în raport de materialul probator

administrat în cauză, se reține, sub aspectul laturii subiective, că modul în care pârâta judecător a procedat la soluționarea dosarului nr. .../.../2013 este expresia exercitării necorespunzătoare culpabile a funcției prin nesocotirea normelor procedurale, aceasta neavând nicio justificare față de modalitatea în care a administrat actul de justiție în cauza menționată anterior.

Vinovăția pârâtei este demonstrată și de faptul că aceasta avea cunoștință că prin încheierile pronunțate de Tribunalul S... la data de 2 aprilie 2014 și respectiv la data de 29 septembrie 2014 s-a dispus trimiterea cauzei spre rejudecare la Judecătoria F... pentru a se pronunța asupra legalității probelor și actelor de urmărire penală, împrejurare ce a fost recunoscută de pârâta judecător în declarația dată în cursul cercetării disciplinare.

Prin urmare, subzistă o încălcare neîndoielnică și nescuzabilă a normelor de drept procesual enunțate mai sus, întrucât încheierile definitive pronunțate de instanța superioară în procedura de camera preliminară se aflau la dosarul cauzei, pârâta judecător având cunoștință de soluțiile pronunțate sub acest aspect.

Susținerea pârâtei judecător în sensul că neaplicarea dispozițiilor art.15 alin.(2) din Legea nr.255/2013 se datorează timpului foarte scurt care s-a scurs de la intrarea în vigoare a noului cod de procedură penală nu constituie temei de exonerare a răspunderii disciplinare în condițiile în care pârâta avea obligația de a cunoaște și respecta legea iar din perspectiva statutului său profesional trebuia și putea să prevadă că, prin încălcarea normelor de procedură, drepturile procesuale ale părților pot fi prejudiciate.

De altfel, în cadrul procedurii disciplinare nu este analizată soluția

pronunțată de pârâta judecător cu privire la raportul de drept material ci conduita acesteia constând în încălcarea dispozițiilor legale ce reglementează procedura camerei preliminare . Relevant din această perspectivă este faptul că pârâta judecător a ignorat în mod voit hotărârile judecătorești prin care s-au stabilit limitele rejudecării în cauza ce a făcut obiectul dosarului .../.../2013.

Prin nesocotirea normelor procedurale menționate anterior pârâta judecător S. G. a adus atingere valorilor sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestui concept, valori care sunt transpuse, în planul responsabilităților profesionale ale judecătorului, în obligații și îndatoriri profesionale, stabilite prin legi și regulamente a căror respectare nu poate fi considerată ca având caracter facultativ pentru un judecător, în raport de obligația instituită prin art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările ulterioare.

Faptele pârâtei au avut consecințe grave prin încălcarea drepturilor procesuale ale părților, actul de justiție fiind afectat prin modalitatea în care judecătorul a înțeles să aplice normele procedurale , aducându-se atingere dreptului părții de acces la justiție și dreptului la un proces echitabil prin prelungirea nejustificată a procedurilor judiciare, partea nebeneficiind de o judecată echitabilă a cererii formulate. De asemenea, prin faptele săvârșite s-a adus atingere prestigiului și imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept.

Totodată, prin neaplicarea dispozițiilor legale în scopul edictării lor au fost lezate relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție în sens larg, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a

organelor judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție.

Pentru toate aceste considerente, Secția reține că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) raportat la art.99¹ din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată prin Legea nr. 24/2002, motiv pentru care, va admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei S. G.-judecător în cadrul Judecătoriei F... .

La individualizarea sancțiunii, aplicată în condițiile art. 100 lit.b) din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția urmează a avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător.

Astfel, Secția reține că pârâta nu a mai fost sancționată disciplinar, are o vechime în magistratură de 20 ani și grad profesional de tribunal.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, fără a fi minimalizate gravitatea faptelor astfel cum au fost reținute anterior anterior și vinovăția pârâtei, precum si legătura de cauzalitate, Secția apreciază că se justifică aplicarea unei sancțiuni care să îi atragă atenția asupra gravității abaterii comise și a consecințelor acesteia.

Ca urmare, față de dispozițiile art.100 lit. b) din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie sa fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

aplicarea sancțiunii constând în "diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 3 luni".

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei S. G. - judecător în cadrul Judecătoriei F... .

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei S. G. - judecător în cadrul Judecătoriei F... sancțiunea disciplinară constând în **diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 3 luni**, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) raportat la art.99¹ din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 9 septembrie 2015.

Președinte:

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Judecător dr.

